

Sygn. akt : VU 1799/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Solecka

Protokolant: Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 07 marca 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 25 października 2012 roku

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 25 października 2012 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy S. P. prawo do emerytury od dnia 16 listopada 2012 roku.

Sygn. akt VU 1799/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 25 października 2012r. odmówił S. P. przyznania emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 2 i 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zdaniem organu rentowego S. P. nie spełnia warunków wymienionych w powyższych przepisach, ponieważ nie osiągnął wieku emerytalnego oraz nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Zakład wskazał, że nie uznał za udowodniony jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...)Przedsiębiorstwie (...) we W. w okresie od 15.09.1970r. do 30.04.1992r., gdyż na udokumentowanie w/w okresu przedłożył zaświadczenie wystawione przez przechowawcę akt, a zgodnie z § 2 ust. 2 Rozporządzenia RM z 07.02.1983r. okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy lub jego następcę prawny w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Podał, że przyjął za udowodnione 27 lat, 5 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Od decyzji organu rentowego odwołanie złożył wnioskodawca S. P. wskazując, że się z nią nie zgadza i wnosi o uznanie spornego okresu zatrudnienia jako pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Nadto wskazał, że wnioskodawca przystąpił do OFE, ale wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku na dochody budżetu państwa, rozwiązał stosunek pracy, obecnie ma prawo do zasiłku przedemerytalnego, wiek 60 lat osiągnie w dniu (...). Podał, że nieuwzględniony okres pracy w warunkach szczególnych wynosi 21 lat, 7 miesięcy i 8 dni (po wyłączeniu okresów nieskładkowych 8 dni (03-10.02.1992r.)).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. P. urodził się (...). Na dzień 01.01.1999r. wykazał ponad 27 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Przystąpił do OFE, ale wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku na dochody budżetu państwa, rozwiązał stosunek pracy, obecnie ma prawo do zasiłku przedemerytalnego, wiek 60 lat osiągnął w dniu (...).

bezsporne

W okresie od 15 września 1970r. do 30 kwietnia 1992r. wnioskodawca był zatrudniony we (...) Przedsiębiorstwie (...) - Zakładzie Produkcji (...) w S. początkowo na stanowisku ładowacza, od 08 czerwca 1971r. na stanowisku pilarza, a od 01 sierpnia 1973r. na stanowisku stolarza maszynowego (maszyn wielooperacyjnych), gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w klejowniach z użyciem klejów zawierających rozpuszczalniki organiczne (Wykaz A, dział VI, poz. 7)

W trakcie powyższego zatrudnienia wnioskodawca kleił boazerię, drzwi, parkiety, wykonywał na zamówienie stolarkę okienną, parkiety były wykonywane łącznie z malowaniem, sklejał je klejami stolarskimi. Jako stolarz maszynowy S. P. zaczynał pracę w ten sposób, że pobierał belkę (brus), którą przykładał do pilarki uzyskując z niej wymagany produkt finalny (deski, parkiet). Pracował na pilarkach maszynowych, stolarskich, potem po wysuszeniu deski obrabiał ją malując lakierami olejnymi i nitro. W trakcie powyższego zatrudnienia otrzymywał dodatek z tytułu pracy w warunkach szczególnych i posiłki regeneracyjne. Prace wykonywał na jednej hali ze stolarzami i stolarzami maszynowymi, na tej samej hali były stanowiska klejowni, na których również wykonywał poszczególne etapy swoich prac.

Dowody: - dokumenty zgromadzone w aktach emerytalnych: świadectwo pracy, k. 5, zaświadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, k. 6,

- angaże w aktach osobowych,

- przesłuchanie wnioskodawcy k. 26-26v, e-protokół od 00:07:25 do 00:24:06

W dniu 17 października 2012r. S. P. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury.

Bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym

mowa w art. 27 pkt 2, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura o której mowa przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy- w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U z 1983 r., Nr 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W sprawie bezspornym był fakt, iż wnioskodawca ukończył 60 lat w dniu (...), na dzień 01.01.1999r. wykazał ponad 27 lat okresów składkowych i nieskładkowych, ponadto przystąpił do OFE, ale wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku na dochody budżetu państwa, rozwiązał stosunek pracy, obecnie ma prawo do zasiłku przedemerytalnego

Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było to, czy wnioskodawca posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów, w szczególności dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych oraz w aktach osobowych, a także przesłuchania wnioskodawcy Sąd uznał, że w okresie objętym sporem, tj. od 15 września 1970r. do 30 kwietnia 1992r. S. P. wykonywał prace w szczególnych warunkach określone w wykazie A stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w dziale VI, pod poz. 7 (prace w klejowniach z użyciem klejów zawierających rozpuszczalniki organiczne).

Wprawdzie z dokumentacji zawartej w aktach osobowych wnioskodawcy wynika, że najpierw zatrudniony był na stanowisku ładowacza, następnie pilarza, a od 01 sierpnia 1973r. na stanowisku stolarza maszynowego (maszyn wielooperacyjnych), jednakże zasadnicze znaczenie ma fakt, że w całym spornym okresie wykonywał prace na

klejowni z użyciem klejów zawierających rozpuszczalniki organiczne (nitro) przechodząc przez kolejne fazy obrabiania drewna aż do produktu finalnego (deski, parkiet).

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych, o której wyżej mowa, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Tym samym, uznać należało, że S. P. udowodnił wymagany 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych, co – wobec uznania przez organ rentowy, że ubezpieczony spełnił pozostałe warunki uprawniające do przyznania mu wcześniejszej emerytury – oraz ukończenia 60 lat w dniu (...). uzasadniało zmianę zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. i przyznanie wnioskodawcy emerytury od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego.